

חולין פרק ט העור הרוטב דף קכט

ואין הבשר מטמא עד שיוכשר במים ויקבל טומאה, והאיבר מטמא כדין אבר מן החי ולא כדין נבילה, ר' שמעון סובר שהבשר לא יכול לקבל טומאה גם אם יוכשר במים משום שסבר שדבר שאסור להאכילו אינו נקרא 'אוכל' שכתוב "מכל האכל אשר יאכל".

אבר ובשר המדולדלים באדם טהורים, אם מת האדם נחשב שנפלו קודם המיתה ר"מ אומר שהבשר טהור משום שבשר מן האדם טהור והאבר מטמא מדין אבר מן החי ולא מדין אבר מן המת, שאבר מן המת מטמא אפילו אם אין בו כזית בשר או עצם כשעורה משא"כ אבר מן החי דעת ר' נחוניא שכזית בשר שנפלה ממנו אינה מטמאה ודעת ר' אלעזר שעצם כשעורה שנפלה ממנו אינה מטמאה, ר"ש סבר כדעת ר' יהושע שאבר מן החי בין כזית בשר ובין עצם כשעורה שיצאו ממנו אינם מטמאים.

אבר שנפל מאדם מת ר' יהושע אומר שמטמא למרות שאין בו עצם כשעורה או בשר כזית וכך כתוב במשנה, אבל ר"א אמר שקיבל מרבותיו שרק אבר מן החי מטמא ולא אבר מן המת.

בברייתא כתוב שהחותך כביצה בשר מאבר מן החי ולאחר מכן חשב להביאו לגוי לאוכלו טהור משום שכאשר היה מחובר לאבר הטמא לא הוכשר לקבלת טומאה שלא נחשב ל'אוכל', אבל אם קודם חשב עליו להביאו לגוי ולאחר מכן חתכו טמא שלאחר שהחשיבו כ'אוכל' נטמא מהאיבר. רבא הסביר שהברייתא כדעת ר"מ שטומאת בית הסתרים מטמאה כלומר טומאה שנוגעת במקום נסתר כגון כאן שהבשר נוגע במקום נסתר באבר, והסביר רבה בר רב חנן שלא צריך הכשר מים לקבלת טומאה משום שכל דבר שמטמא טומאה חמורה כלומר אדם וכלים אינו צריך הכשר מים להחשיבו 'אוכל' והבשר כשהיה מחובר טימא אדם כדין אבר מן החי, אבל ר' אסי ורבא סברו שהבשר טהור וצריך לקבל הכשר מים היות ומה שטימא אדם וכלים לא היה מדין 'אוכל' אלא כשהיה 'אבר' שלם שגם הגידים והעצמות מטמאים ונחשב כ'מעשה עץ'. הגמרא מביאה דברים נוספים שמטמאים כ'מעשה עץ' ולא בתורת אוכל וצריכים הכשר מים לקבלת טומאה כאוכל. א. חתיכה של 'שאור' (חמץ) שהתקשתה וייחד אותה לישיבה שמטמאה אם זב ישב עליה מדין 'כלי' ולא מדין 'אוכל'. ב. אוכל שהוקרב לעבודה זרה מטמא מדאורייתא לא מדין 'אוכל'. ג. בצק שמחובר בסדקים שבכלי מטמא מדין 'כלי' ולא מדין אוכל. ד. חלב (שומן אסור) שעל הכליות של בהמה נבלה מטמא מדין שומר של הכליה ולא מדין אוכל. ה. גג של בית שעשוי משיבולים ובו זרעים ונהיה צרעת בבית שמטמא בתורת בית המנוגע ולא מדין אוכל.

אבר ובשר המדולדלים בבהמה שנשארו מחוברים קצת ולאחר מכן מתה, ר"מ אומר שנחשב כאילו נפלו קודם שהבהמה מתה